

Generální kongregace 2. října 2024

PREZENTACE ZPRÁV DESETI PRACOVNÍCH SKUPIN USTANOVENÝCH PAPEŽEM FRANTIŠKEM

Skupina 5: Některé teologické a kanonické otázky týkající se specifických služebných forem(SR 8 a 9)

1. V dialogu s Generálním sekretariátem pro synodu se Dikasterium pro nauku víry rozhodlo pokračovat v přípravě dokumentu na téma přidělené studijní skupině 5. Pro rozpracování tématu místa žen v církvi a jejich účasti na rozhodovacích procesech a vedení společenství bude dikasterium v dokumentu zvažovat a studovat následující témata: specifičnost svátostné moci; vztah mezi svátostnou mocí (zejména tou, která vyplývá ze schopnosti podávat eucharistii) a církevními službami potřebnými pro péči o svatý Boží lid a jeho růst s ohledem na poslání (missione); původ služeb; charismatický rozměr života církve; církevní funkce a služby, které nevyžadují svátost svěcení; svátostné svěcení jako závazek ke službě; problémy vyplývající z chybného pojetí autority v církvi. Zvláštní prostor bude věnován návratu a opětovnému pojednání některých vlastních postřehů papeže Františka, zejména z *Evangelii gaudium*, 103-104, *Querida Amazonia*, 99-103, a *Antiquum Ministerium*, 3.

2. V kontextu těchto širších úvah o svátostné moci, církevních službách a charismatickém rozměru církve bude snazší věnovat náležitou pozornost naléhavé otázce účasti žen na životě a vedení církve. To zahrnuje i otázku přístupu žen k diakonátu. Pokud jde o posledně jmenované téma, rádi bychom se hned na začátku podělili o to, že na základě dosud provedené analýzy - která bere v úvahu i práci dvou komisí zřízených papežem Františkem pro diakonát žen (jejichž nejvýznamnější závěry budou zveřejněny v konečné verzi dokumentu) - **dikasterium soudí, že stále není prostor pro pozitivní rozhodnutí magisteria ohledně přístupu žen k diakonátu, chápanému jako stupeň svátosti svěcení. Tento úvahu nedávno veřejně potvrdil sám Svatý otec.** V každém případě dikasterium soudí, že možnost pokračovat v práci na hloubkovém studiu zůstává otevřená.

3. Studie, kterou dikasterium dosud provedlo, nicméně vytyčila obzvláště zajímavou cestu, kterou se ubírat: důkladně analyzovat životy některých žen,

keré - jak v raných, tak v nedávných dějinách církve - vykonávaly skutečnou autoritu a moc na podporu poslání církve. Tato autorita či moc nebyla vázána na svátostné svěcení, jak by tomu bylo - přinejmenším dnes - v případě jáhenského svěcení. To je pravda. Přesto lze v některých případech vnímat, že šlo o „výkon“ moci a autority, který měl velkou hodnotu a přinášel plody pro život Božího lidu. Proto je třeba dokončit úvahy o rozšíření služebného rozměru církve ve světle jejího charismatického rozměru a navrhnout uznání charismat nebo stanovení rolí církevní služby, které - i když nejsou přímo spojeny se svátostnou mocí - mají kořeny ve svátostech křtu a biřmování.

Tímto způsobem chce dikasterium blíže prozkoumat životy takových osobností, jako je Matylda z Canossy se svou energickou podporou papežství, Hildegarda z Bingen se svými vzletnými projevy polyedrického génia, správou klášterní komunity a intenzivní pastorační činností; Kateřina Sienská se svou odvážnou evangelijní *parresíí*; Johanka z Arku se svým velkorysým nasazením pro svůj lid; Terezie z Ávily se svým přínosem pro katolickou reformaci a mystiku; Juana Inés de la Cruz se svým politickým a literárním vlivem; Mama Antula se svým neúnavným nadšením pro formaci a kázání; Elizabeth Ann Setonová se svým nasazením pro výchovu mladých žen; Maria Montessoriová se svými poznatky v oblasti výchovy, kterými předběhla svou dobu; Armida Barelliová se svým velkým nasazením pro katolické laiky; Dorothy Dayová se svým prorockým západem pro sociální otázky; Madeleine Delbrêlová se svou hlubokou mystickou spiritualitou a mnoho dalších žen, které významně přispěly k životu Božího lidu. Stejně tak bude zásadní naslouchat těm ženám, které dnes zastávají vedoucí role v Božím lidu a v církvích, k nimž patří. Ve světle těchto krásných svědectví získává otázka přístupu žen k diakonátu jinou perspektivu. Přitom důkladné studium jejich mnohostranného křesťanského svědectví může dnes pomoci k nalezení nových forem služby, které mohou „vytvořit ještě širší možnosti pro výraznější přítomnost žen v církvi“ (EG, 103).

4. Dikasterium při přípravě dokumentu využije své vlastní struktury (Doktrinální úřad, *Congresso, Consulta Ristretta*, řádné shromáždění členů dikasteria, tj. “*Feria IV*”) Nakonec bude dokument předložen papeži k posouzení a schválení.